

SCI-CONF.COM.UA

TOPICAL ISSUES OF THE DEVELOPMENT OF MODERN SCIENCE

**ABSTRACTS OF VI INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
FEBRUARY 12-14, 2020**

**SOFIA
2020**

TOPICAL ISSUES OF THE DEVELOPMENT OF MODERN SCIENCE

Abstracts of VI International Scientific and Practical Conference

Sofia, Bulgaria

12-14 February 2020

Sofia, Bulgaria

2020

UDC 001.1
BBK 91

The 6th International scientific and practical conference “Topical issues of the development of modern science” (February 12-14, 2020) Publishing House “ACCENT”, Sofia, Bulgaria. 2020. 1018 p.

ISBN 978-619-93537-5-2

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Topical issues of the development of modern science. Abstracts of the 6th International scientific and practical conference. Publishing House “ACCENT”. Sofia, Bulgaria. 2020. Pp. 21-27. URL: <http://sci-conf.com.ua>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Editorial board

Dessislava Iosifova, VUZF University, Bulgaria
Aleksander Aristovnik, University of Ljubljana, Slovenia
Efsthathios Dimitriadis, Kavala Institute of Technology, Greece
Eva Borszeki, Szent Istvan University, Hungary
Fran Galetic, University of Zagreb, Croatia
Goran Kutnjak, University of Rijeka, Croatia
Janusz Lyko, Wroclaw University of Economics, Poland
Ljerka Cerovic, University of Rijeka, Croatia

Ivane Javakhishvili Tbilisi State University, Georgia
Marian Siminica, University of Craiova, Romania
Mirela Cristea, University of Craiova, Romania
Olga Zaborovskaya, State Institute of Economics, Russia
Peter Joehnk, Helmholtz - Zentrum Dresden, Germany
Zhelio Hristozov, VUZF University, Bulgaria
Toma Sorin, University of Bucharest, Romania
Velizar Pavlov, University of Ruse, Bulgaria
Vladan Holcner, University of Defence, Czech Republic

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: sofia@sci-conf.com.ua

homepage: <http://sci-conf.com.ua>

©2020 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2020 Publishing House “ACCENT” ®

©2020 Authors of the articles

ДОЦІЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ КОРЕКЦІЇ ПОМИЛОК ЯК ОПТИМІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Гейна Оксана Володимирівна

к.філол.н., доцент

Одеський національний економічний університет

м. Одеса, Україна

Анотація: В статті проаналізовано та описано типологію помилок, що призводять до порушення мовленнєвої комунікації під час спілкування іноземною мовою. У відповідності до рівнів мови розглянуто види комунікативних помилок. Надано рекомендації щодо способів їх виправлення як засобу оптимізації навчання.

Ключові слова: типологія комунікативних помилок; іншомовна мовленнєва компетентність; способи виправлення помилок.

Підготовка професіонала-міжнародника, який володіє сучасними системними знаннями і компетенціями для вирішення актуальних політичних, соціально-економічних, гуманітарних та інших завдань в умовах міжкультурної комунікації в полімовному глобалізованому середовищі, розширює традиційне поняття іншомовної мовленнєвої компетенції як володіння інтонаційно-фонетичною і лексико-граматичною системою іноземної мови, вміння оперувати елементами мовної системи в мовленні і включає в його поле комунікативні, екстралінгвістичні, культурологічні та інші компоненти. Для реалізації успішного спілкування іншомовне мовлення студентів має відповідати кожній конкретній комунікативній ситуації [1, с. 48].

Як показує досвід, мовна діяльність учнів у процесі оволодіння ними іноземною мовою як невід'ємна і складова частина навчально-пізнавальної діяльності включає помилку. Під "помилкою" у межах нашої статті, ми слідом

за А. М. Щукіним розуміємо відхилення від правильного вживання мовних одиниць і форм. Результат помилкової дії користувача іноземної мови [2, с. 198-199].

З методичної точки зору типологія помилок конкретна і залежить від програмних цілей навчання і вимог до рівня іншомовної мовленнєвої компетентності випускників навчального закладу.

Загальновідомо, що є помилки, які у всіх групах з'являються на однакових стадіях вивчення і які не можуть бути переносами з рідної мови. Центральними процесами, які робить кожен учень, є узагальнення, спрощення і регуляризація [3, с. 206]. Узагальненням називають, наприклад, розширення категорії іноземної мови або правил на феномени, до яких вони не належать. Регуляризацію ми зустрічаємо тоді, коли нерегулярний феномен робиться регулярним. Під спрощеннями розуміють такі явища, коли, наприклад, такі феномени, як вживання невідмінюваних форм, складних структур, підрядних речень і т.д., спрощуються.

До числа найбільш серйозних з точки зору використання іноземної мови в полімовному професійному середовищі належать комунікативні помилки, тобто помилки в прийомі-передачі інформації та порушенні ситуаційних параметрів мови.

Комунікативні помилки можна класифікувати на ті, які порушують процес комунікації, і помилки, які не порушують його. Під такими, що порушують комунікацію, розуміють помилки, які роблять висловлювання незрозумілим. При помилках, що не порушують комунікацію, сенс висловлювання зрозумілий. При цьому мова може також йти про так звані грубі граматичні помилки. Відповідно до рівнів мови розрізняють наступні види помилок: фонетичні (фонологічні) помилки, тобто помилки у вимові та орфографії; лексико-семантичні помилки, тобто неправильне слово у відповідному контексті і (або) зміна значення; морфо-синтаксичні помилки, тобто помилки в морфології (наприклад, помилка в закінченні при відмінюванні дієслова) або в синтаксисі (наприклад, порушення порядку слів); прагматичні помилки, тобто

порушення стилю, а саме наявність висловлювання, яке некоректно застосовувати в даній ситуації.

Комунікативні помилки не зачіпають і не порушують системно-структурну організацію мови і мовлення та є в прямому сенсі суб'єктивними і індивідуальними. Їх комунікативно-мовленнєва сутність проявляється там і тоді, де і коли слово, словосполучення, пропозиція вступають в протиріччя з ситуативними параметрами мовного акту. Причому такі слова, словосполучення, пропозиції, що взято ізольовано від мовного контексту, не маркуються як помилкові з фонетичної, лексичної, граматичної сторін. Сутність системно-фонетичних, системно-лексичних і системно-граматичних помилок виражається в їх несумісності з системно-структурною організацією мови. Саме на елімінацію, корекцію і запобігання таких помилок традиційно спрямовані основні зусилля викладачів іноземних мов і саме з такими помилками асоціюється методичний термін «типова помилка» [4, с. 253].

Перераховані вище помилки мають виключно мовний характер і викликані недостатнім знанням іноземної мови. Попередити і усунути їх можна шляхом вдосконалення мовної компетенції студентів. Однак студенти часто роблять помилки не стільки внаслідок незнання правил, скільки внаслідок недостатнього володіння видами мовленнєвої діяльності, тому необхідно виділяти мовні помилки в аудіюванні, читанні, говорінні, письмі.

Попередити появу помилок такого роду можна шляхом формування мовленнєвої компетенції студентів. До становлення останньої веде дотримання методики формування навичок і умінь всіх видів мовленнєвої діяльності, забезпечення студентів мовною практикою під час аудиторних занять. Необхідно також мотивувати студентів до тренування всіх видів мовленнєвої діяльності під час самостійної позааудиторної роботи наданням великого обсягу комунікативних мовних домашніх завдань, виконання яких обов'язково має перевірятися за допомогою комунікативних видів контролю.

Якщо студентам зрозуміло, що помилки в принципі розглядаються позитивно і що перш за все вони є необхідністю в навчанні, то всі помилки в письмових роботах повинні маркуватися.

Для практики в усному мовленні важливо широко тлумачити поняття «виправлення». Тому можна дати таке визначення: виправлення – це будь-яка реакція на висловлювання, яка містить недостатню згоду з цим висловлюванням.

Усні виправлення можуть бути своєрідними комунікативними ситуаціями в процесі заняття, які іноді подовжуються, сприймаються учнями серйозніше, ніж учитель передбачає, і впливають на весь хід заняття. Згідно з дослідженнями, як вчителі, так і учні розцінюють виправлення на занятті як важливі.

В історії методів викладання іноземної мови присутні різні позиції щодо необхідності і способів виправлень.

У комунікативно-орієнтованих методах моделювання природної комунікації повинно порушуватися втручанням учителя тільки у виняткових випадках. Вищою метою при цьому є не мовна правильність, а здатність до комунікації. Виправлення при цьому не виключаються, але вони не повинні перешкоджати комунікації [5, с. 127].

Розрізняють також такі типи виправлень: з одного боку, ті, які спочатку стимулюють самовиправлення, а з іншого – ті, які ведуть до прямих виправлень вчителя.

Слід зазначити, що синтаксичні та морфологічні помилки навіть у вільному мовленні рідко ведуть до порушення комунікації. Крім того, їх легко виправляти. У багатьох випадках існує можливість вказувати на помилку, стимулювати самовиправлення. Також прямі виправлення вчителя можуть швидко оброблятися учнем. Лексико-семантичні помилки і ідіоматичні вирази часто призводять до помилок, які змінюють зміст речення. В даному випадку особливу увагу потрібно звернути на те, щоб виправлення відповідало наміру учня.

Різноманітні рекомендовані моделі поведінки викладача в його спілкуванні зі студентами однозначно спрямовані на розвиток комунікативної компетенції учнів з іноземної мови в професійній сфері, їх грамотного і безпомилкового з точки зору мови, що вивчається, спілкування в процесі міжкультурної комунікації.

На закінчення необхідно відзначити, що мета вивчення іноземної мови – здатність правильно здійснювати акт комунікації іноземною мовою. Отже, необхідно виховувати в учнів конструктивне ставлення до лінгвістичних помилок, щоб студент, допускаючи помилки і аналізуючи їх, дізнавався щось нове про іноземну мову.

Таким чином, при правильній організації корекція помилок може зробити істотний внесок в оптимізацію мовної освіти.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Борецька Г.Е. Чинники виникнення та аналіз порушень Випуск 11. 241 граматичної правильності англомовної писемної комунікації // Вісник КНЛУ. – К.: Видавничий центр КНЛУ, 2005. – Вип. 9. – С. 45-53.
2. Щукин А.Н. Лингводидактический энциклопедический словарь: более 2000 единиц. – М.: Астрель: АСТ: Хранитель, 2007. – 746 с.
3. Schwerdtfeger, I. C. Gruppenunterricht und Partnerarbeit / I. C. Schwerdtfeger // Handbuch Fremdsprachenunterricht / Hrsg. Karl-Richard Bausch u.a. – Tübingen/Basel : Francke, 1995. – S. 206–208.
4. Климович Н. И. Ошибка как инструмент измерения речевой компетенции / Н. И. Климович // Лингвострановедение: методы анализа, технология обучения. 7 межвузовский семинар по лингвострановедению. Сб. статей: В 2 ч. – Ч.1. Языки в аспекте лингвострановедения / Отв. ред. Л. Г. Веденина. – М.: МГИМО Университет, 2010. – С. 248-258.
5. Lado, R. Moderner Sprachunterricht. Eine Einführung auf wissenschaftlicher Grundlage / R. Lado. – München : Hueber, 1997. – 321 s.